

REPUBLIKA E KOSOVËS - РЕПУБЛИКА КОСОВО - REPUBLIC OF KOSOVO
GJYKATA KUSHTETUESE
УСТАВНИ СУД
CONSTITUTIONAL COURT

Prishtinë, më 26 qershor 2014
Nr. ref.:AGJ648/14

AKTGJYKIM

në

Rastin nr. KI10/14

Parashtrues

Shoqëria aksionare Raiffeisen Bank Kosovë SH. A.

**Kërkesë për vlerësimin e kushtetutshmërisë së
Aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës, CN. nr. 7/2013,
të 19 tetorit 2013**

GJYKATA KUSHTETUESE E REPUBLIKËS SË KOSOVËS

e përbërë nga:

Enver Hasani, kryetar
Ivan Čukalović, zëvendëskryetar
Robert Carolan, gjyqtar
Altay Suroy, gjyqtar
Almiro Rodrigues, gjyqtar
Snezhana Botusharova, gjyqtare
Kadri Kryeziu, gjyqtar, dhe
Arta Rama-Hajrizi, gjyqtare

Parashtruesi i kërkesës

1. Kërkesa është dorëzuar nga Shoqëria aksionare Raiffeisen Bank Kosovë SH. A., me seli në Prishtinë (në tekstin e mëtejme: parashtruesi i kërkesës), e përfaqësuar nga z. Dastid Pallaska, avokat nga Prishtina.

Vendimi i kontestuar

2. Vendimi i kontestuar është Aktgjykimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, CN. nr. 7/2013, i 19 tetorit 2013, i cili pretendohet të jetë marrë pa e njoftuar dhe pa e ftuar parashtruesin e kërkesës që të marrë pjesë në procedurë sipas kërkesës për kthim në gjendje të mëparshme.
3. Ky aktgjykim i është dorëzuar parashtruesit më 5 dhjetor 2013.

Objekti i çështjes

4. Objekt i çështjes është vlerësimi i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të kontestuar, i cili pretendohet *“t'i ketë shkelur të drejtat kushtetuese të parashtruesit, të garantuara me nenin 3.2 [Barazia para Ligjit], nenin 24.1 [Barazia para Ligjit], nenin 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës së Republikës së Kosovës dhe nenin 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtat e Njeriut dhe Lirive Themelore” [në tekstin e mëtejme: KEDNJ].*

Baza juridike

5. Kërkesa bazohet në nenin 21.4 dhe 113.7 të Kushtetutës së Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Kushtetuta) dhe nenin 47 të Ligjit për Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës Nr. 03/L-121 (në tekstin e mëtejme: Ligji).

Procedura në Gjykatën Kushtetuese

6. Më 28 janar 2014, parashtruesi e dorëzoi kërkesën në Gjykatën Kushtetuese të Republikës së Kosovës (në tekstin e mëtejme: Gjykata).
7. Më 7 shkurt 2014, Kryetari i Gjykatës caktoi gjyqtarin Almiro Rodrigues gjyqtar raportues dhe Kolegjin shqyrtues, të përbërë nga gjyqtarët: Altay Suroy, Kadri Kryeziu dhe Arta Rama-Hajrizi.
8. Më 10 shkurt 2014, Gjykata e njoftoi parashtruesin dhe Gjykatën Supreme për regjistrimin e kërkesës.
9. Më 20 maj 2014, Kolegji shqyrtues e shqyrtoi raportin e gjyqtarit raportues dhe i paraqiti Gjykatës rekomandimin për pranueshmërinë e kërkesës.

Përmbledhja e fakteve

10. Më 18 qershor 2002, Banka Amerikane e Kosovës, si paraardhëse juridike e parashtruesit të kërkesës (në tekstin e mëtejme: paraardhësja e parashtruesit), kishte lidhur kontratë pune me E. N., qytetar i Kosovës. Neni 1 i kësaj kontrate parashihte kohëzgjatje prej 3 (tre) muajve si punë provuese. Gjatë asaj periudhe, të dyja palët kishin të drejtë që ta shkëpusnin kontratën me 24 orë paralajmërim, pa kurrfarë dëmshpërblimi apo kompensimi.

11. Më 13 shtator 2002, paraardhësi i parashtruesit të kërkesës i dërgoi E. N. njoftimin lidhur me shkëputjen e kontratës, duke ia njohur atij të drejtën e pagesës deri në fund të muajit shtator dhe një rrogë bonus për muajin tetor 2002.
12. Më 30 tetor 2002, E. N. kishte paraqitur kërkesë për rishqyrtimin e vendimit për mosvazhdimin e kontratës ashtu që ta angazhonte atë në njërin nga filialet e parashtruesit të kërkesës, në njërin nga qytetet e Kosovës.
13. Më 10 nëntor 2002, parashtruesi i kërkesës konfirmoi se vendimi për mosvazhdimin e kontratës së punësimit ishte përfundimtar.
14. Më 21 nëntor 2002, E. N. kërkoi nga Gjykata Komunale në Prishtinë që të prishë vendimin për ndërprerjen e kontratës së punës.
15. Më 14 tetor 2009, Gjykata Komunale (Aktgjykimi nr. C1. 32/2006) e miratoi padinë e E. N. si të bazuar dhe e anuloi vendimin e parashtruesit të kërkesës të 10 nëntorit 2002.
16. Më 8 dhjetor 2009, parashtruesi paraqiti ankesë kundër aktgjykimit të Gjykatës Komunale për shkak të konstatimit të gabuar dhe jo të plotë të gjendjes faktike si dhe të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
17. Më 16 shtator 2011, Gjykata e Qarkut në Prishtinë (Aktgjykimi Ac. nr. 118/2010) e aprovoi ankesën e parashtruesit të kërkesës si të bazuar dhe e ndryshoi aktgjykimin e Gjykatës Komunale, duke e miratuar ankesën e parashtruesit si të bazuar. Gjykata e Qarkut arsyetoi se *“gjykata e shkallës së parë në bazë të provave të shqyrtuara e ka vërtetuar drejtë gjendjen faktike dhe në arsyetimin e aktgjykimit ankimor ka paraqit arsye të plota dhe të kuptueshme lidhur me faktet vendimtare, mirëpo gabimisht e ka zbatuar të drejtën materiale kur ka vlerësuar se kërkesëpadia e paditësit është e bazuar”*.
18. Më 12 tetor 2011, E. N. parashtrroi revizion në Gjykatën Supreme për shkak të zbatimit të gabuar të së drejtës materiale.
19. Më 3 nëntor 2013, parashtruesi i kërkesës dorëzoi përgjigje me shkrim lidhur me revizionin, duke pohuar se E. N. ishte plotësisht në dijeni për kushtet e kontratës së punësimit dhe duke i sugjeruar Gjykatës Supreme që, në rrethana të ngjashme, në rastin Rev. 49/2005, Gjykata Supreme ka refuzuar revizionin dhe se ai vendim do të duhej të merrej parasysh gjatë vendosjes së rastit të E. N.
20. Më 21 janar 2013, Gjykata Supreme (Rev. nr. 333/2011) hodhi poshtë revizionin si të paafatshëm. Gjykata Supreme konkludoi se aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut ishte pranuar nga përfaqësuesi i E. N. më 3 shtator 2011, përderisa kërkesa për revizion ishte dorëzuar më 12 tetor 2011, që do të thotë 9 (nëntë) ditë pas afatit të përcaktuar prej 30 (tridhjetë) ditësh.
21. E. N. parashtrroi në Gjykatën Supreme kërkesë për kthim në gjendje të mëparshme.

22. Më 19 tetor 2013, Gjykata Supreme nxori Aktgjykimin e kontestuar, C. nr. 7/2013, duke miratuar kërkesën e E. N. për kthim në gjendje të mëparshme. Në aktgjykim thuhet se përfaqësuesi i E. N. e pranoi aktgjykimin e Gjykatës së Qarkut më 1 tetor 2011, kurse në fletëkthesë shkruan data 3 shtator 2011. Revizioni ishte dorëzuar më 12 tetor 2011. Kësisoj, Gjykata Supreme konkludoi se revizioni ishte dorëzuar brenda 30 (tridhjetë) ditësh, ashtu siç kërkohet në bazë të nenit 211 të Ligjit nr. 03/L-006 për Procedurën Kontestimore.
23. Në dispozitiv të aktgjykimit të kontestuar thuhet si në vijim:

“I. LEJOHET kërkesa e paditësit për kthimin në gjendje të mëparshme, priset aktvendimi i Gjykatës Supreme të Kosovës, Rev. nr. 333/2011 datë 21.01.2013.

II. Pranohet si i themeltë revizioni i paditësit paraqitur kundër aktgjykimit të Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 118/2010 datë 16.09.2011, ashtu që NDRYSHOHET aktgjykimi i Gjykatës së Qarkut në Prishtinë, Ac. nr. 118/2010 datë 16.09.2011, ndërsa aktgjykimi i Gjykatës Komunale në Prishtinë, Cl. nr. 32/2006 datë 14.10.2009, mbetet në fuqi në pjesën I e dispozitivit, që i referohet anulimit të vendimit të paditurës dt 10.11.2002, në bazë të të cilit në procedurën e rishqyrtimit sipas kërkesës së paditësit është vërtetuar vendimi i shkallës së parë i datës 13.09.2002, në bazë të të cilit paditësit i është ndërprerë marrëdhënia e punës si dhe pjesa II e dispozitivit, që i referohet detyrimit të paditurës që paditësin ta kthejë në vendin e mëparshëm të punës që i përgjigjet pregaditjes së tij profesionale.

Pjesa II e dispozitivit, të aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, Cl. nr. 32/2006 datë 14.10.2009, në pjesën që i referohet kthimit të paditësit në punë me të gjitha të drejtat nga marrëdhënia e punës nga data 01.10.2002, në afat prej 7 ditësh, nga dita e marrjes së këtij aktgjykimi, PRISHET dhe lënda i kthehet në rigjykim gjykatës së shkallës së parë.

Pjesa III e dispozitivit të aktgjykimit të Gjykatës Komunale në Prishtinë, Cl. nr. 32/2006 datë 14.10.2009, që i referohet shpenzimeve të procedurës mbetet e pashqyrtuar”.

Pretendimet e parashtruesit të kërkesës

24. Parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykimi i kontestuar përbën shkelje të nenit 3.2 [Barazia para Ligjit], nenit 24.1 [Barazia para Ligjit], nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës dhe të nenit 6 të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore.
25. Parashtruesi i kërkesës pretendon se Gjykata Supreme e ka shkelur rëndë parimin e kontradiktoritetit, sepse ajo e kishte deklaruar të pranueshme kërkesën e E. N. për kthim në gjendje të mëparshme, pa e njoftuar dhe pa e thirrur parashtruesin që të marrë pjesë në procedurë.
26. Parashtruesi i kërkesës e bazon arsyetimin në praktikën gjyqësore të Gjykatës, përkatësisht në rastet KI103/10 dhe KI108/10.

27. Në fund, parashtruesi kërkon nga Gjykata “ta shpall të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme të Kosovës CN. Nr. 7/2013, të datës 19 tetor 2013, dhe e kthen lëndën për rishqyrtim në pajtim me Aktgjykimin e Gjykatës Kushtetuese.”

Pranueshmëria e kërkesës

28. Para së gjithash, Gjykata vlerëson nëse parashtruesi i kërkesës i ka përmbushur kriteret e pranueshmërisë.

29. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 113 të Kushtetutës, i cili përcakton se:

1. Gjykata Kushtetuese vendos vetëm për rastet e ngritura para gjykatës në mënyrë ligjore nga pala e autorizuar.

7. Individët janë të autorizuar të ngrenë shkeljet nga autoritetet publike të drejtave dhe lirive të tyre individuale, të garantuara me Kushtetutë, mirëpo vetëm pasi të kenë shteruar të gjitha mjetet juridike të përcaktuara me ligj.

30. Përveç kësaj, Gjykata gjithashtu i referohet nenit 48 dhe 49 të Ligjit, të cilët parashohin:

“Neni 48

Parashtruesi i kërkesës ka për detyrë që në kërkesën e tij të qartësoj saktësisht se cilat të drejta dhe liri pretendon se i janë cenuar dhe cili është akti konkret i autoritetit publik të cilin parashtruesi dëshiron ta kontestoj.

Neni 49

Kërkesa parashtrohet brenda afatit prej katër (4) muajve. Afati fillon të ecë që nga dita kur parashtruesit i është dorëzuar vendimi gjyqësor”.

31. Në këtë drejtim, Gjykata vëren se parashtruesi i kërkesës është palë e autorizuar, se e ka dorëzuar kërkesën brenda afatit kohor prej 4 (katër) muajve siç parashihet me ligj, se i ka shteruar të gjitha mjetet juridike të parapara me ligj dhe ka qartësuar në mënyrë të saktë cilat të drejta dhe liri i janë shkelur, si dhe ka treguar aktin e kontestuar të autoritetit publik.

32. Prandaj, kërkesa i plotëson kriteret e pranueshmërisë.

Dispozitat përkatëse juridike lidhur me kërkesën për kthim në gjendje të mëparshme

33. Kërkesa për kthim në gjendje të mëparshme është e rregulluar me Ligjin Nr. 03/L-006 për procedurën kontestimore, të 20 shtatorit 2008, në nenet vijuese.

Neni 129

- 1. Në qoftë se pala nuk shkon në seancë fare apo e humbë afatin për kryerjen e ndonjë veprimi procedural dhe për këtë shkak e humbë të drejtën që më vonë të kryejë veprimin procedural të lidhur me afat, gjykata do t'i lejojë kësaj pale, me propozimin e saj, ta kryejë më vonë këtë veprim, po që se e konstaton se ekzistojnë shkaqe të arsyeshme të cilat nuk kanë mundur të parashikohen e as të evitohen.*
- 2. Kur lejohet kthimi në gjendje të mëparshme procesi kontestimor kthehet në atë gjendje në të cilën ndodhej para mosveprimit dhe prishen të gjitha vendimet që i ka dhënë gjykata për shkak të mosveprimit.*

Neni 131

Nuk lejohet kthimi në gjendje të mëparshme nëse nuk është ruajtur afati për paraqitjen e propozimit për kthimin në gjendje të mëparshme apo nëse pala nuk ka ardhur në seancën e caktuar për shqyrtimin e propozimit për kthimin në gjendjen e mëparshme.

Neni 132

- 1. Propozimi për kthimin në gjendje të mëparshme zakonisht nuk ndikon në rrjedhën e procedimit, por gjykata mund të vendos që procedimi të ndërpritet derisa të bëhet i formës së prerë aktvendimi mbi propozimin.*
- 2. Në qoftë se është paraqitur propozimi për kthimin në gjendjen e mëparshme gjatë zhvillimit të procedurës së shkallës së dytë, gjykata e shkallës së parë duhet ta njoftojë për propozimin e paraqitur gjykatën e shkallës së dytë.*

Neni 133

- 1. Propozimin e paraqitur pas afatit, apo propozimin e palejueshëm për kthimin në gjendjen e mëparshme gjykata e hedhë poshtë me anë të aktvendimit.*
- 2. Lidhur me propozimin për kthimin në gjendjen e mëparshme gjykata cakton séancë vetëm kur një gjë të tillë e propozon pala shprehimisht. Po që se faktet në të cilat mbështetet propozimi janë të ditura botërisht (notore) gjykata nuk cakton seancë në asnjë rast. Po në këtë mënyrë gjykata vepron edhe kur faktet në të cilat mbështetet propozimi janë qartë të pajustificueshme, por edhe kur gjykata ka prova të mjaftueshme në dosjen e lëndës për dhënien e vendimit sipas propozimit për kthimin në gjendjen e mëparshme.*
- 3. Kundër aktvendimit me të cilin aprovohet propozimi për kthimin në gjendje të mëparshme nuk lejohet ankim i veçantë.*
- 4. Kundër aktvendimit me të cilin refuzohet propozimi për kthimin në gjendje të mëparshme nuk lejohet ankim i veçantë, përveç kur propozimi paraqitet nga shkaku i dhënies së aktgjykimit për shkak të mungesës së palës së paditur nga seanca gjyqësore.*

Aspektet substanciale juridike të kërkesës

34. Siç u cek më lart, parashtruesi i kërkesës pretendon se aktgjykimi i Gjykatës Supreme i kishte shkelur të drejtat e tij të garantuara me nenin 31. të Kushtetutës dhe nenin 6 të KEDNJ-së, si dhe të neneve 3.2 dhe 24.1 (Barazia para Ligjit) të Kushtetutës.
35. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet nenit 31.1 dhe 2 të Kushtetutës, i cili përcakton:
- 1. Çdokujt i garantohet mbrojtje e barabartë e të drejtave në procedurë para gjykatave, organeve të tjera shtetërore dhe bartësve të kompetencave publike.*
  - 2. Çdokush gëzon të drejtën për shqyrtim publik të drejtë dhe të paanshëm lidhur me vendimet për të drejtat dhe obligimet ose për cilëndo akuzë penale që ngrihet kundër saj/tij brenda një afati të arsyeshëm, nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme, e themeluar me ligj.*
36. Në anën tjetër, neni 53 i Kushtetutës parasheh:
- “Të drejtat njeriut dhe liritë themelore të garantuara me këtë Kushtetutë, interpretohen në harmoni me vendimet gjyqësore të Gjykatës Evropiane për të Drejtat e Njeriut”.*
37. Për më tepër, neni 6.1 i KEDNJ-së:
- “Çdo person ka të drejtë që çështja e tij të dëgjohet drejtësisht, publikisht dhe brenda një afati të arsyeshëm nga një gjykatë e pavarur dhe e paanshme... në lidhje me të drejtat dhe detyrimet e tij të natyrës civile”.*
38. Në fakt, parashtruesi i kërkesës ka të drejtë të marrë një vendim të gjykatës në përputhje me ligjin. Përveç kësaj, e drejta për një shqyrtim të drejtë, siç mishërohet në nenin 31 të Kushtetutës dhe në nenin 6 të KEDNJ-së, është e natyrës thelbësore për të mbrojtur të drejtat themelore.
39. Gjykata thekson se e drejta themelore për gjykim të drejtë rrjedh nga e drejta themelore për mbrojtje gjyqësore, e garantuar me nenin 54 të Kushtetutës. Më shumë se të drejtat e tjera themelore, e drejta për gjykim të drejtë kërkon që gjyqtarët të jenë të kujdesshëm, pasi që ata janë gjithmonë në rrezik për ta shkelur atë të drejtë. Në të vërtetë, e drejta për gjykim të drejtë është një referencë e përgjithshme për një kompleks të të drejtave të tjera: konkretisht, e drejta për qasje në gjykata, e drejta për të paraqitur argumente dhe prova, parimet e adversialitetit dhe të barazisë së armëve.
40. Gjykata po ashtu rikujton se ndikimi i nenit 6.1 është *inter alia* që ta obligojë “gjykatën të bëjë shqyrtim të mirëfilltë të parashtrësve, të argumenteve dhe të provave të paraqitura nga palët, dhe të vlerësojë, pa paragjykim, nëse ato janë relevante për vendimin e saj” (shih GJEDNJ, *Kraska kundër Zvicrës*, Aktgjykimi i 19 prillit 1993, Seria A nr. 254-B, f. 49, § 30).

41. Parimi i "barazisë së armëve" në mes të palëve në një rast është një kusht thelbësor i shqyrtimit të drejtë. Barazia e armëve, e cila duhet të respektohet gjatë tërë procesit të gjyqimit, do të thotë që palët duhet të trajtohen në atë mënyrë, duke siguruar që ato të kenë pozitë procedurale të barabartë gjatë zhvillimit të gjyqimit, dhe të jenë në pozitë të barabartë për të paraqitur rastin e tyre. (shih aktgjykimet e GJEDNJ-së në rastet *Ofrer dhe Hopfinger*, nr 524/59 dhe 617/59, 19.12.60, Vjetari 6, f. 680 dhe 696). Kjo do të thotë që secilës palë duhet t'i jepet një mundësi e arsyeshme për të paraqitur rastin e saj, në kushte që nuk e vendosin atë në një disavantazh të konsiderueshëm *vis à vis* palës kundërshtare.
42. Gjykata më tej rikujton se praktika gjyqësore e GJEDNJ-së ka përcaktuar se "kërkesa e "barazisë së armëve", në kuptimin e një "ekuilibri të drejtë" midis palëve, vlen në parim për raste të tilla [lëndë civile lidhur me të drejtat dhe detyrimet civile] si dhe për rastet penale" dhe "çështje gjyqësore që përfshijnë interesa private të kundërta, "barazia e armëve" nënkupton që secilës palë duhet t'i jepet një mundësi e arsyeshme për të paraqitur rastin e saj - duke përfshirë provat e saj - në kushte që nuk e vendosin atë në një disavantazh të konsiderueshëm *vis-à-vis* kundërshtarit të saj" (shih *Dombo Beheer B.V. kundër Holandës*, aktgjykimi i 27 tetorit 1993, Seria A, nr. 274).
43. Mungesa e ftesës për një rast ose të njoftimit për vendimin e marrë lidhur me rastin, i cili ndikon ose ndërhyr në ushtrimin e të drejtave (civile) të një personi, është *a fortiori* një disavantazh i konsiderueshëm *vis a vis* palës kundërshtare. Për më tepër, kur ka dy (ose edhe tri) nivele të juridiksionit, procedura ankimore duhet gjithmonë të shoqërohet me garancitë e paraqitura në nenin 6. (shih *Ekbatani kundër Suedisë*, Aktgjykimi, 26 maj 1988, nr. 10563/83 § 26ss).
44. Gjykata konsideron se praktika gjyqësore e shqyrtuar në mënyrë të arsyeshme lejon që të arrihet në përfundim se barazia e armëve "nuk është e zbatueshme vetëm në procedurat të cilat tashmë janë në zhvillim e sipër", por edhe kur njëra palë "nuk ka pasur mundësinë që ta paraqesë" pikëpamjen e saj në gjykatë në çfarëdo faze të procedurës.
45. Faktet e rastit tregojnë se Gjykata Supreme nuk e ka njoftuar parashtruesin e kërkesës për ekzistencën e procedurës lidhur me kërkesën për kthim në gjendje të mëparshme, të parashtruar nga E. N. Në të vërtetë, parashtruesi i kërkesës ka kuptuar për procedurën për kërkesën për kthim në gjendje të mëparshme vetëm kur e ka pranuar aktgjykimin e kontestuar.
46. Kështu, parashtruesi i kërkesës nuk ka pasur mundësi të paraqesë rastin e tij, duke përfshirë edhe provat, pasi që rasti tashmë kishte përfunduar, dhe, si një palë e interesuar në procedurë, ai ishte vënë në një disavantazh të konsiderueshëm *vis-à-vis* kundërshtarit të tij E. N.
47. Për më tepër, Gjykata merr parasysh se parashtruesi i kërkesës ishte në dijeni se "Gjykata Supreme e Kosovës është autoriteti më i lartë gjyqësor" (Neni 103 i Kushtetutës). Kështu që parashtruesi i kërkesës, me arsye, mund të ketë qenë i bindur se kishte marrë një vendim përfundimtar dhe detyruar me të cilin ishte mbyllur përfundimisht kontesti i punës.

48. Gjykata konsideron se Gjykata Supreme ka kryer shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe nenit 6 të KEDNJ-së me rastin e rihapjes së rastit pa e njoftuar parashtruesin e kërkesës, pa ofruar mundësinë për të prezantuar argumente, dhe pa e dëgjuar palën tjetër.
49. Në këtë drejtim, Gjykata i referohet rastit Grozdanoski (shih *Grozdanoski kundër ish-Republikës Jugosllave të Maqedonisë*, nr. 21510/03, të 31 majit 2007). Në këtë rast, prokurori publik paraqiti kërkesë për mbrojtjen e ligjshmërisë në Gjykatën Supreme. Pala tjetër nuk ishte njoftuar kurrë lidhur me atë kërkesë. Kërkesa për mbrojtjen e ligjshmërisë çoi në vendimin e Gjykatës Supreme, e cila ishte në disavantazh të konsiderueshëm ndaj palës tjetër. GJEDNJ-ja ka konsideruar se dështimi procedural për të njoftuar palën tjetër e ka penguar atë nga pjesëmarrja në mënyrë efektive në procedurë para Gjykatës Supreme të Maqedonisë.
50. Për më tepër, Gjykata i referohet praktikës së saj gjyqësore duke vënë në dukje se në rrethana të ngjashme e kishte deklaruar kërkesën e pranueshme dhe kishte gjetur shkelje të nenit 31 të Kushtetutës dhe të nenit 6 të KEDNJ-së. (shih, Gjykata Kushtetuese, rasti KI103/10, Aktgjykimi i 12 prillit 2012). Ngjashëm, Gjykata kishte vendosur se “*parashtruesi është dashur të thirrej në procedurë gjyqësore jo vetëm për të pasur njohuri për ekzistimin e saj, por edhe për t’i parashtruar argumentet dhe provat gjatë rrjedhës së procedurës*”. (shih po ashtu Gjykata Kushtetuese, Rasti KI108/10, *Fadil Selmanaj – Vlerësim i kushtetutshmërisë së aktgjykimit të Gjykatës Supreme të Kosovës*, A. nr. 170/2009 të 25 shtatorit 2009).
51. Prandaj, Gjykata konkludon se ka pasur shkelje të së drejtës së parashtruesit për gjykim të drejtë dhe të paanshëm të garantuar me nenin 31 të Kushtetutës dhe neni 6 të KEDNJ-së.

PËR KËTO ARSYE

Gjykata Kushtetuese, në mbështetje të nenit 113.7 të Kushtetutës, nenit 20 të Ligjit, dhe rregullit 56 (1) dhe rregullit 74 (1) të Rregullores së punës, në seancën e mbajtur më 20 maj 2014, njëzëri:

- I. DEKLARON kërkesën të pranueshme;
- II. KONSTATON se ka pasur shkelje të nenit 31 [E Drejta për Gjykim të Drejtë dhe të Paanshëm] të Kushtetutës, në lidhje me nenin 6.1 [E drejta për një proces të rregullt] të Konventës Evropiane për Mbrojtjen e të Drejtave të Njeriut dhe Lirive Themelore;
- III. SHPALL të pavlefshëm Aktgjykimin e Gjykatës Supreme, CN. nr. 7/2013, të 19 tetorit 2013;
- IV. IA KTHEN Gjykatës Supreme Aktgjykimin CN. nr. 7/2013, të 19 tetorit 2013, për rishqyrtim në pajtim me këtë aktgjykim të Gjykatës;
- V. URDHËRON Gjykatën Supreme që, në pajtim me rregullin 63 (5) të Rregullores së punës, t'i dorëzojë informacione Gjykatës Kushtetuese lidhur me masat e ndërmarra për zbatimin e këtij aktgjykimi të Gjykatës;
- VI. MBETET fuqimisht e angazhuar në këtë çështje në pritje të zbatimit të këtij Urdhri;
- VII. URDHËRON që ky aktgjykim t'u komunikohet palëve;
- VIII. PUBLIKON këtë aktgjykim në Gazetën Zyrtare, në pajtim me nenin 20.4 të Ligjit;
- IX. Ky aktgjykim hyn në fuqi menjëherë.

Gjyqtari raportues

Almiro Rodrigues

Kryetari i Gjykatës Kushtetuese

Prof. dr. Enver Hasani